

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou, v právní věci

žalobce: █████ J █████ P █████, █████, IČ █████
soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 5,
se sídlem █████
zastoupeného JUDr. Petrem Voříškem, Ph. D., LL. M., advokátem,
se sídlem Přístavní 321/14, 170 00 Praha 7

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČ 00025429
se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – Nové Město

o zaplacení zákonných úroků z prodlení z částky 383 700 Kč dle zákona č. 82/98 Sb.,

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci zákonné úroky z prodlení z částky 383 700 Kč za období od 12. 7. 2018 do 30. 8. 2018 a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci zákonné úroky z prodlení z částky 383 700 Kč za období od 18. 11. 2016 do 11. 7. 2018.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 51.174,40 Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Petra Voříška, Ph. D., LL. M., advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se původně žalobce domáhal zaplacení částky 383 700 Kč dle zákona č. 82/98 Sb., z titulu nezákonného rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 5 v řízení vedeném pod sp. zn. [REDAKCE] a nezákonného rozhodnutí Městského soudu v Praze v odvolacím řízení vedeném pod sp. zn. [REDAKCE] po žalované. Uváděl, že vydaným rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 5 z 3. 11. 2010 pod č. j. [REDAKCE] byla uložena žalobci v procesním postavení žalovaného povinnost zaplatit společnosti CSABI s. r. o., částku 279 872,55 Kč s úrokem z prodlení, a dále mu byla uložena povinnost k náhradě nákladů řízení v částce 11 200 Kč. Městský soud v Praze k podanému odvolání rozsudek soudu I. stupně následně potvrdil dne 12. 4. 2011. Žalobce prostřednictvím poštovní poukázky zaslal společnosti CSABI s. r. o., částku 383 700 Kč, odpovídající celé pohledávce, včetně úroků z prodlení a náhrady nákladů řízení, částka byla vyplacena 20. 4. 2011. Následně na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky z 2. 4. 2014 pod sp. zn. [REDAKCE] byly rozsudky I. i II. stupně na základě podaného dovolání žalobce zcela zrušeny a věc vrácena k dalšímu řízení. Následně došlo ke zpětvzetí žaloby společností CSABI, s. r. o., soud tomuto zpětvzetí vyhověl a usnesením z 5. 11. 2014 řízení zastavil a uložil společnosti CSABI s. r. o. povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 115 289,60 Kč. Následně byl výrok o náhradě nákladů řízení na základě usnesení Městského soudu zrušen a výše náhrady aktuálně činila částku 103 528,40 Kč. Žalobce uváděl, že doručením rozsudku Nejvyššího soudu České republiky odpadl právní důvod, pro který žalobce zaplatil společnosti původního žalobce specifikovanou částku, a došlo k bezdůvodnému obohacení na úkor žalobce. Ačkoliv žalobce vyzýval společnost CSABI s. r. o., k vrácení bezdůvodného obohacení, toto nebylo vráceno, aktuálně pak bylo zjištěno, že společnost CSABI s. r. o. nemá žádný postižitelný majetek a pohledávka z titulu bezdůvodného obohacení je nevymožitelná. Žalobce uplatnil svůj nárok na výplatu u žalované z titulu nezákonného rozhodnutí dne 17. 5. 2016, žalovaná však na jeho nárok nikterak nehradila stanoviskem z 27. 4. 2017, když nárok zamítla.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila uplatnění nároku žalobce u žalované 17. 5. 2016 jako nároku na poskytnutí náhrady škody ve smyslu zákona č. 82/98 Sb., ze shora posuzovaného řízení ve shora specifikované výši, nárok však nepřiznala stanoviskem z 27. 4. 2017, neboť uvedla, že stát je v pozici takzvaného posledního dlužníka a žalobce se musí domáhat náhrady škody nejprve po společnosti CSABI s. r. o., respektive aktuálně společnosti Tabej underhorse s. r. o., která se na jeho úkor bezdůvodně obohatila. Žalovaná proto neshledala aktuálně podmínky pro přiznání nároku na náhradu majetkové škody, žádost žalobce byla uplatněna předčasně.
3. Následně bylo řízení ke shodnému návrhu účastníků přerušeno ve smyslu ustanovení § 110 o. s. ř. usnesením zdejšího soudu sp. zn. [REDAKCE] z 10. 1. 2018 a následně došlo ke změně žaloby, již s ohledem na následné plnění žalované žalobce požadoval již aktuálně zaplacení pouze zákonného úroku z prodlení z částky 383 700 Kč od 18. 11. 2016 do zaplacení. Žalobce následně taktéž žádal rozšíření žalobního návrhu. K podaným procesním návrhům soud rozhodoval o částečném zastavení řízení usnesením z 19. 3. 2019 č. j. [REDAKCE] s právní mocí 9. 4. 2019, jímž bylo řízení částečně zastaveno pro zpětvzetí uvedené shora, dále soud rozhodl o nepřipuštění změny žaloby spočívající v rozšíření žaloby o částku 265 378,98 Kč s úrokem z prodlení usnesením č. j. [REDAKCE] ze dne 11. 7. 2019, které nabylo právní moci 29. 7. 2019.
4. Po částečném zpětvzetí žaloby proto aktuálně zůstal předmětem nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení z částky 383 700 Kč od 18. 11. 2016 do 30. 8. 2018 (31. 8. 2018 částka byla dobrovolně žalovanou, pokud jde o jistinu, uhrazena).

5. Soud ve věci postupoval ve smyslu ustanovení § 115a o. s. ř., když k projednání věci není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí. Žalobce i žalovaný s tímto postupem vyslovili souhlas, soud proto věc projednal a rozhodl na základě důkazů, které byly již předloženy, aniž by jednání nařizoval.
6. S ohledem na zpětvzetí jistiny v celém rozsahu co do částky 383 700 Kč, se soud zabýval pouze důvodností požadovaného příslušenství z předmětné částky, žádaného již od 18. 11. 2016 do 30. 8. 2018, tedy do zaplacení jistiny, když mezi účastníky bylo učiněno nesporným, že již 17. 5. 2016 žalobce svůj nárok poprvé u žalované předběžně uplatnil, avšak žalovaná na nárok nehradila s ohledem na předčasnost podání žádosti. Následně, jak bylo mezi účastníky taktéž učiněno nesporným, žalobce opětovně svůj nárok u žalované uplatnil, a to poté, co exekuce vedená proti primárnímu dlužníkovi byla zastavena, a to na základě usnesení Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově ze dne 6. 11. 2017 č. j. [REDAKCE], podáním dne 11. 1. 2018 a žalovaná stanoviskem z 27. 8. 2018 následně na nárok částečně hradila pokud jde o poskytnutou jistinu.
7. Podle § 1 odst. 1, zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen "OdpŠk"), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
8. Podle § 5 OdpŠk písm. a) OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního, nebo v řízení trestním.
9. Podle § 7 odst. 1 OdpŠk, právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
10. Podle § 8 odst. 1, OdpŠk, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
11. Podle § 14 odst. 1, 3, OdpŠk, nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v §6. Uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
12. Podle § 15 odst. 1,2 OdpŠk, přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do 6 měsíců od uplatnění nároku. Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do 6 měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
13. Posuzovanou věc soud právně posoudil dle ustanovení § 1 odst. 1, § 5 písm. a), § 7, § 8, § 14 a § 15 OdpŠk, když jak již uvedl shora, po částečném zpětvzetí žaloby co do jistiny, která byla žalovanou plně uhrazena v rámci druhého uplatnění nároku žalobcem u žalované dne 11. 1. 2018, žalovaná následně stanoviskem z 27. 8. 2018 vyhověla požadavku žalobce na přiznání částky 383 700 Kč z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. [REDAKCE], když bylo mezi účastníky učiněno nesporným (a taktéž toto vyplývá z listinných důkazů žalobcem předložených), že v řízení shora uvedeném došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. [REDAKCE] který byl následně potvrzen rozsudkem Městského soudu v Praze a který uložil žalobci v procesním

postavení žalovaného povinnost tehdejší společnosti CSABI s. r. o., aktuálně podnikající pod názvem Tabej underhorse s. r. o., k zaplacení částky celkově 383 700 Kč, sestávající se z jistiny, příslušenství a nákladů řízení, která byla ze strany povinného řádně proplacena 20. 4. 2011. Následně k podanému dovolání však byla rozhodnutí soudu I. a II. stupně zrušena, žalobce následně proti primárnímu dlužníkovi nebyl úspěšný ve výzvách k vrácení předmětné částky, když řízení bylo ke zpětvzetí žaloby zastaveno a následně se ukázalo, že částka žalobcem proplacená na základě pravomocných rozsudků je částkou nevyvožitelnou, avšak získanou z bezdůvodného obohacení. Soud vzal v potaz, že žalobce předčasně uplatnil svou první žádostí již dne 17. 5. 2016 svůj nárok na proplacení předmětné částky u žalované dle zákona č. 82/98 Sb., to však za situace, kdy exekuční řízení, které bylo aktuálně vedeno, dosud skončeno nebylo, a z tohoto důvodu proto žalovaná odmítla pro absenci zákonných důvodů svým stanoviskem z 27. 4. 2017 částku žalobci proplatit. Až poté, co ke shodnému návrhu účastníků bylo řízení ve věci odškodňování přerušeno, a následně v něm opětovně pokračováno až po skončení exekučního řízení zastavením exekuce, bylo postaveno najisto, že žalobce má řádný nárok na proplacení pohledávky za státem, jako za posledním dlužníkem, a proto nárok opětovně 11. 1. 2018 v zákonné 6 měsíční lhůtě ve smyslu ustanovení § 14 a 15 OdpŠk u žalované uplatnil. Žalovaná následně na tento nárok reagovala a 31. 8. 2018 jistinu proplatila. Soud se potom ztotožnil s právním hodnocením nároku na úhradu zákonných úroků z prodlení z jistiny s žalovanou, když prvotní uplatnění má za předčasné, a důvodné uplatnění pak vyvstalo až v průběhu druhé žádosti, která byla žalobcem k žalované adresována. Žalovaná se proto dostala do prodlení s úhradou předmětné částky až od uplynutí 6 měsíců od druhého uplatnění žádosti žalobce u žalované (tedy již řádného uplatnění, po vyčerpání všech vnitrostátních prostředků nápravy domoci se plnění po primárním dlužníkovi), tedy od 12. 7. 2018 do samotného zaplacení. Proto soud pod výrokem I. přiznal žalobci zákonné úroky z proplacené jistiny v zákonné výši dle ustanovení § 1970 o. z. až od 12. 7. 2018 do 30. 8. 2018 (do dne proplacení jistiny).

14. Pod výrokem II. soud zamítal návrh na zaplacení zákonných úroků z prodlení za období dřívější, tedy již od uplatnění první žádosti, tedy od 18. 11. 2016 do 11. 7. 2018, neboť s ohledem na shora uvedenou argumentaci má nárok v rámci první žádosti uplatněný za předčasný a žalobci nevzniklo právo na úhradu zákonných úroků z prodlení z následně proplacené jistiny za toto období.
15. Pod výrokem III. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení ve smyslu ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. za použití § 146 o. s. ř., když rozhodnutí o částečném zastavení řízení vycházelo z pozdějšího chování žalovaného, a žalobce byl neúspěšný pouze co do části zákonných úroků z prodlení za období od 18. 11. 2016 do 11. 7. 2018, jinak byl ve sporu úspěšný. Přiznal proto úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení vycházejících z vyhlášky č. 177/1996 Sb., za jednotlivé úkony právní pomoci, a to za přípravu a převzetí věci, podání žaloby, změnu žaloby z 6. 12. 2018, a vyjádření z 30. 4. 2019, tedy celkem za 4 úkony právní služby á 3.100 Kč, 4x režijní paušál dle § 13 téže vyhlášky za tytéž úkony právní služby á 300 Kč, to vše zvýšené o 21% řádně doloženého DPH advokáta + zaplacený soudní poplatek 2 000 Kč, tedy celkově náhrada nákladů řízení činí částku ve výši 51.174,40 Kč.
16. Lhůta k plnění ve výroku I. i III. byla stanovena ve lhůtě delší 15 dnů, dle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř., s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízení exekuce.

Praha 27. srpna 2019

Mgr. Lucie Vítková, v.r.
soudkyně